Pannon Egyetem Mérnöki Kar

SEGÉDLET

Műszaki hőtan feladatgyűjtemény

Műszaki hőtan Műszaki áramlástan és hőtan II. Műszaki áramlás- és hőtan

Tartalomjegyzék

Al	lapadatok	2
	A tárgy adatai	2
	A segédlet célja	2
	Ajánlott szakirodalom	2
1.	Levegő állapotváltozásai	3
	K1/9. feladat	3
2.	Víz és vízgőz állapotváltozásai	5
	K2/1. feladat	5
3.	Munkát szolgáltató körfolyamatok	6
	K1/5. feladat	6
4.	Hűtőgépek, hűtőkörfolyamatok	7
5.	Hőterjedés álló közegben	8
	K5/1. feladat: Hőterjedés sík kazánfalban	8
	K5/2. feladat: Szénacél csőre kifagyó jégréteg	10
	K5/4. feladat: Hengeres fal közelítése síkfallal	13
	HS/9. feladat	14
	HS/11. feladat	16
6.	Hőterjedés áramló közegben	18
	K6/1. feladat: Ellenáramú hőcserélő számítása	18
	K6/4. feladat: Hőátadás és lecsapódás függőleges csőfalon	20
7.	Hőcserélők, hőszigetelés	22
	K7/1. feladat	22
	K7/2 feladat	2.5

Alapadatok

A tárgy adatai

Név: Műszaki áramlástan és hőtan II. (Műszaki hőtan)

Kód: VEMKGEB242H

Kreditérték: 2 (1 elmélet, 1 gyakorlat)

Követelmény típus: vizsga

Szervezeti egység: Gépészmérnöki Intézet

Előadás látogatása: kötelező Gyakorlat látogatása: kötelező

Számonkérés: a félév végén zárthelyi, írásbeli és szóbeli vizsga

A segédlet célja

A segédlet célja ismertetni a **Műszaki hőtan szemináriumi segédlet és példatár** (Dr. Pleva László, Zsíros László) feladatainak megoldását.

A segédlet kidolgozása még folyamatban van, ezen sorok írásakor az elsődleges célja az ötödik, hatodik és hetedik fejezetben található feladatok megoldásának ismertetése, melyekre a 2016/17-es tanév őszi féléve során nem jutott idő az előadásokon, azonban a számonkérés részét képezik.

Ajánlott szakirodalom

- Dr. Pleva László, Zsíros László: Műszaki hőtan, Pannon Egyetemi Kiadó (ebből kimarad: 59-62; 66-69; 100-104; 114-209; 237-245; 280-309 oldalak)
- M. A. Mihajev: A hőátadás számításának gyakorlati alapjai, Tankönyvkiadó, Budapest, 1990.

Levegő állapotváltozásai

K1/9. feladat: Nedves vízgőz kiterjedése

 $V_1=1,5\,\mathrm{m}^3$ térfogatú, $p_1=16\,\mathrm{bar}$ nyomású és $x_1=0,95$ fajlagos gőztartalmú vízgőz **adiabatikusan** $p_2=0,1\,\mathrm{bar}$ nyomásig terjed ki. Határozza meg a kiterjedés kezdetén és végén a gőz állapotjelzőit, a gőz m tömegét és a gőz által végzett w_t technikai munkát!

Ábrázolja a folyamatot T-s diagramban!

Ismert jellemzők a kezdeti állapotban

$$\begin{split} p_1 &= 16 \, \mathrm{bar}, \quad V_1 = 1.5 \, \mathrm{m}^3, \quad x_1 = 0.95, \quad h_1' = 858.3 \, \frac{\mathrm{kJ}}{\mathrm{kg}}, \quad h_1'' = 2793 \, \frac{\mathrm{kJ}}{\mathrm{kg}} \\ s_1' &= 2.344 \, \frac{\mathrm{kJ}}{\mathrm{kg \, K}}, \quad s_1'' = 6.442 \, \frac{\mathrm{kJ}}{\mathrm{kg \, K}}, \quad v_1' = 0.001 \, 16 \, \frac{\mathrm{m}^3}{\mathrm{kg}}, \quad v_1'' = 0.1238 \, \frac{\mathrm{m}^3}{\mathrm{kg}} \end{split}$$

Ismert jellemzők a végállapotban

$$h_2' = 191, 9 \, \frac{\text{kJ}}{\text{kg}}, \quad h_2'' = 2584 \, \frac{\text{kJ}}{\text{kg}}, \quad s_2' = 0,6492 \, \frac{\text{kJ}}{\text{kg K}}, \quad s_2'' = 8,149 \, \frac{\text{kJ}}{\text{kg K}}$$

Az állapotjelzők a kezdeti állapotban

A kezdeti állapothoz tartozó h_1 hőtartalom, v_1 fajtérfogat és s_1 entrópia a szélsőértékek és az x_1 fajlagos gőztartalom felhasználásával számolható:

$$h_1 = (1 - x_1) h_1' + x_1 h_1'' = 2696,27 \frac{\text{kJ}}{\text{kg}}$$
 (1.1)

$$v_1 = (1 - x_1) v_1' + x_1 v_1'' = 0,1176 \frac{\text{m}^3}{\text{kg}}$$
 (1.2)

$$s_1 = (1 - x_1) s_1' + x_1 s_1'' = 6.237 \frac{\text{kJ}}{\text{kg K}}$$
(1.3)

A kiterjedő gőz tömege az azonos állapotra vonatkozó térfogat és fajtérfogat hányadosa. A kezdeti állapotra mindkét mennyiség ismert:

$$m = \frac{V_1}{v_1} = 12,74 \,\mathrm{kg} \tag{1.4}$$

Az állapotjelzők a végállapotban

A végállapot állapotjelzőinek számolásához szükségünk van az ismert szélsőértékek mellett az x_2 fajlagos gőztartalomra is. Az állapotváltozás adiabatikus jellegű, emiatt $s_1 \approx s_2$ (ha reverzibilisnek tekintjük az állapotváltozást, akkor $s_1 = s_2$):

$$s_2 = (1 - x_2) \, s_2' + x_2 s_2'' \quad \Rightarrow \quad x_2 = \frac{s_2 - s_2'}{s_2'' - s_2'} \approx \frac{s_1 - s_2'}{s_2'' - s_2'} = 0,745 \tag{1.5}$$

A hőtartalom a végállapotban:

$$h_2 = (1 - x_2) h_2' + x_2 h_2'' = 1974 \frac{\text{kJ}}{\text{kg}}$$
 (1.6)

A technikai munka

Az állapotváltozás technikai munkáját az első főtétel átáramlott rendszerek

Víz és vízgőz állapotváltozásai

 $\mathrm{K}2/1$. feladat: Gőzfejlesztés állandó nyomáson

Munkát szolgáltató körfolyamatok

K1/5. feladat: Levegő Carnot-körfolyamata

Hűtőgépek, hűtőkörfolyamatok

Hőterjedés álló közegben

K5/1. feladat: Hőterjedés sík kazánfalban

Név	Szalay István
Szak	
Félév	2019/2020 II. (tavaszi) félév

Egy kazánban 10 bar nyomású gőzt termelnek. A kazánfal belső felülete 200 °C, külső (tűztér felőli) felülete pedig 395 °C hőmérsékletű. A kazán fala $\delta_1=16\,\mathrm{mm}$ vastagságú.

A kazán falának hővezetési tényezője $\lambda_1=43\,\frac{W}{m\,K}.$ (A kazán falát síkfalnak tekintjük.)

(a) A hőmérséklet-hely függvény az (b) A hőmérséklet-hely függvény (c) A hőmérséklet-hely függvény a az b) esetben. c) esetben.

a) Határozzuk meg a fal közepes hőmérsékletét és a falban kialakuló hőáramsűrűséget!

A fal közepes hőmérséklete a lineáris hőmérsékleteloszlás miatt a falhőmérsékletek átlaga:

$$T_K = \frac{T_1 + T_2}{2} = 297.5 \,^{\circ}\text{C}$$
 (5.1)

Nem lineáris hőmérsékleteloszlás esetén a hőmérséklet-hely függvény határozott integráljának és a falvastagságnak a hányadosa a közepes hőmérséklet.

A hőáramsűrűség a falban

$$\dot{q}_a = \frac{\lambda_1}{\delta_1} (T_1 - T_2) = 524 \,\frac{\text{kW}}{\text{m}^2}$$
 (5.2)

Ebben a feladatban a kazánfal oldalain végbemenő hőátadást tökéletesnek tekintjük, azaz a falhőmérsékletek megegyeznek a közeghőmérsékletekkel.

b) A kazán falára $\delta_2=1.2\,\mathrm{mm}$ vastag kazánkőréteg rakódik. Változatlan gőztermelés és gőznyomás esetén számítsuk ki a kazán falának közepes hőmérsékletét!

A vízkőréteg hővezetési tényezője $\lambda_2=1.6\,\frac{\mathrm{W}}{\mathrm{m\,K}}.$

A "változatlan gőztermelés" kifejezés azt jelenti, hogy a gőzoldali falhőmérséklet és a hőáramsűrűség a falban nem változik. A vízkőréteg miatt a hőáramsűrűség csak úgy maradhat azonos $\dot{q}_a$ -val, hogy a tűztér oldali T_1' falhőmérséklet sokkal nagyobb T_1 -nél, a T_2' falhőmérséklet pedig nem azonos a gőzoldali T_2 hőmérséklettel. A vízkőréteg hővezetési tényezője sokkal kisebb a kazánlemezénél, ezért a kisebb rétegvastagság ellenére nagyobb hőmérséklet esik rajta.

A fal közepes hőmérséklete itt is a két falhőmérséklet átlaga:

$$T_K' = \frac{T_1' + T_2'}{2} \tag{5.3}$$

A $T_1^\prime$ és a $T_2^\prime$ falhőmérséklet a q_b hőáramsűrűség alapján számítható ki:

$$\dot{q}_b = \dot{q}_a = \frac{\lambda_1}{\delta_1} (T_1' - T_2') = \frac{\lambda_2}{\delta_2} (T_2' - T_2)$$
(5.4)

$$T_2' = T_2 + \frac{\delta_2}{\lambda_2} \dot{q}_a = 200 \,^{\circ}\text{C} + \frac{1,2 \,\text{mm}}{1,6 \,\frac{\text{W}}{\text{m K}}} 524 \,\frac{\text{kW}}{\text{m}^2} = 593 \,^{\circ}\text{C}$$
 (5.5)

$$T_1' = T_2' + \frac{\delta_1}{\lambda_1} \dot{q}_a = 593 \,^{\circ}\text{C} + \frac{16 \,\text{mm}}{43 \,\frac{\text{W}}{\text{m K}}} 524 \,\frac{\text{kW}}{\text{m}^2} = 788 \,^{\circ}\text{C}$$
 (5.6)

c) Ha szilárdsági okok miatt a fal hőmérséklete nem emelkedhet, de a gőznyomás változatlan, mekkora lesz a hőáramsűrűség?

Ha gőznyomás nem változik, akkor a gőz hőmérséklete sem változik, mivel a kazánban a nedves gőzmezőbe eső állapotú a víz, és ott T-s diagram szerint az izotermák és az izobár vonalak egybeesnek. Tehát a gőzoldali hőmérséklet T_2 . Ha szilárdsági okok miatt a fal hőmérséklete nem emelkedhet, akkor a tűztér oldali hőmérséklet az eredeti T_1 .

A $\dot{q}_c$ hőáramsűrűség azonos a kazánfalban és a vízkőrétegben:

$$\dot{q}_c = \frac{\lambda_1}{\delta_1} (T_1 - T_2'') = \frac{\lambda_2}{\delta_2} (T_2'' - T_2) \tag{5.7}$$

Kifejezve a két hőmérsékletkülönbséget, és összeadva a két egyenletet:

$$\frac{\dot{q}_c \frac{\delta_1}{\lambda_1} = (T_1 - T_2'')}{\dot{q}_c \frac{\delta_2}{\lambda_2} = (T_2'' - T_2)} \Rightarrow \dot{q}_c \left(\frac{\delta_1}{\lambda_1} + \frac{\delta_2}{\lambda_2}\right) = (T_1 - T_2) \Rightarrow \dot{q}_c = 173,78 \frac{\text{kW}}{\text{m}^2}$$
(5.8)

A fenti két egyenletet kétismeretlenes egyenletrendszernek is tekinthetjük, ahol a hőáramsűrűség mellett a másik ismeretlen a T_2'' falhőmérséklet. A hőáramsűrűséget visszahelyettesítve megkaphatjuk az értékét:

$$T_2'' = T_1 - \dot{q}_c \frac{\delta_1}{\lambda_1} = 330,34 \,^{\circ}\text{C}$$
 (5.9)

K5/2. feladat: Szénacél csőre kifagyó jégréteg

Név	Szalay István
Szak	
Félév	2019/2020 II. (tavaszi) félév

Egy NÁ125-ös szénacél csőben (a külső átmérő $d_2=133\,\mathrm{mm}$, a belső átmérő $d_1=125\,\mathrm{mm}$, a falvastagság $s=4\,\mathrm{mm}$) ammóniát szállítanak, amelynek nyomása $p=2,9\,\mathrm{bar}$, hőmérséklete $T_1=-10\,\mathrm{^{\circ}C}$.

A környezet levegője ($T_4 = 10\,^{\circ}\mathrm{C}$) melegíti a csövet, ammónia forrásban van a cső belsejében, így belülről hőelvonás van, és a cső hideg külső felületére kifagy a levegő nedvességtartalma. A kifagyott jégréteg szigetelőként működik, beáll az egyensúlyi állapot.

Meghatározandó a csőre fagyott jégréteg külső d_3 átmérője! A jégréteg felületének hőmérséklete $T_3=0\,^{\circ}\mathrm{C}$ (olvadó jég), a csőfal belső hőmérséklete pedig a forrásban lévő ammónia jó hőátadási tényezője miatt $T_1=-10\,^{\circ}\mathrm{C}$ -nak vehető (a hőátadás termikus ellenállása elhanyagolható).

5.2. ábra. A hőmérséklet-hely függvény nem méretarányos vázlata.

Vizsgálat többrétegű hengeres falként

A csőfal és a rárakódó jégréteg hengeres alakú, ezért lineáris a hőáramsűrűségeket tudjuk felírni. A csőfalban és a jégrétegben állandósult a hőmérsékleteloszlás és csak hővezetés történik. A hengeres falakra a $\dot{q}_{lin}$ vezetéses lineáris hőáramsűrűség vonatkozik.

$$\dot{q}_{lin} = \frac{T_3 - T_1}{\frac{\ln \frac{d_2}{d_1}}{2\pi\lambda_1} + \frac{\ln \frac{d_3}{d_2}}{2\pi\lambda_2}}$$
(5.10)

A levegőből a jégrétegbe **átadódó** $\dot{q}_{\acute{a}t}$ lineáris hőáramsűrűség:

$$\dot{q}_{\acute{a}t} = \alpha d_3 \pi (T_4 - T_3) \tag{5.11}$$

A két lineáris hőáramsűrűséget az ábrán úgy vettük fel, hogy a hőmérsékletcsökkenés irányába pozitívak, ezért a felírásuknál a nagyobb hőmérsékletből vonjuk ki a kisebbet.

Az energiamegmaradás miatt a két lineáris hőáramsűrűség egyenlő:

$$\dot{q}_{lin} = \dot{q}_{\acute{a}t} = \dot{q} \tag{5.12}$$

A fentiekből az alábbi kétismeretlenes egyenletrendszert kapjuk, amiben a jégréteg d_3 átmérője a a $\dot{q}$ lineáris hőáramsűrűség az ismeretlenek. Az egyenletrendszer nem lineáris, átrendezéssel nem oldható meg (transzcendens), csak numerikus közelítő megoldása lehetséges:

Innen a jégréteg vastagsága $\frac{1}{2}\left(d_{3}-d_{2}\right)=124{,}3\,\mathrm{mm}.$

A méretarányos ábra és a hőmérséklet hely függvény

A lineáris hőáramsűrűség és a jég külső átmérőjének numerikus közelítő megoldását felhasználva megrajzolható méretarányosan a T(r) hőmérséklet-hely függvény. A hőmérséklet a d_1 átmérőn belül állandó T_1 érték. A csőfalban és a jégrétegben $T(r) = T_0 + \frac{\dot{q}}{2\pi\lambda} \ln\frac{r}{r_0}$ alakban írható fel, ahol a T_0 a belső r_0 sugárhoz tartozó hőmérséklet.

A csőfal esetén $T_0 = T_1$ és $r_0 = \frac{d_1}{2}$:

$$T(r) = T_1 + \frac{\dot{q}}{2\pi\lambda_1} \ln \frac{2r}{d_1}$$
 (5.14)

Innen megkaphatjuk a csőfal és a jégréteg határfelületének hőmértékletét, T_2 -t:

$$T_2 = T\left(\frac{d_2}{2}\right) = T_1 + \frac{\dot{q}}{2\pi\lambda_1} \ln\frac{d_2}{d_1} = -9.96\,^{\circ}\text{C}$$
 (5.15)

A jégréteg esetén $T_0 = T_2$ és $r_0 = \frac{d_2}{2}$:

$$T(r) = T_2 + \frac{\dot{q}}{2\pi\lambda_2} \ln\frac{2r}{d_2}$$
 (5.16)

Vizsgálat többrétegű síkfalként

A hengeres falon keresztül történő hőterjedés mindig közelíthető a hengeres fal kiterítésével kapott síkfalon át történő hőterjedéssel. A közelítés hibája a a hengeres fal vastagságától függ, minél vékonyabb, annál kisebb a síkfallal történő közelítés hibája.

A többrétegű hengeres falat többrétegű síkfallal közelíthetjük. A közelítő síkfal vastagsága és hossza megegyezik a hengeres réteg vastagságával és hosszával, a szélessége a hengeres réteg közepes átmérőjéhez tartozó kerülettel közelíthető:

$$\dot{q}_{lin} = \frac{\lambda_1}{\frac{d_2 - d_1}{2}} \frac{d_1 + d_2}{2} \pi (T_2 - T_1)$$

$$\dot{q}_{lin} = \frac{\lambda_2}{\frac{d_3 - d_2}{2}} \frac{d_2 + d_3}{2} \pi (T_3 - T_2)$$

$$\Rightarrow \dot{q}_{lin} = \frac{T_3 - T_1}{\frac{d_2 - d_1}{\lambda_1 (d_1 + d_2) \pi} + \frac{d_3 - d_2}{\lambda_2 (d_2 + d_3) \pi}$$

$$(5.17)$$

A falbeli lineáris hőáram és a hőátadást jellemző lineáris hőáram most is egyenlő.

$$\dot{q}_{lin} = \frac{T_3 - T_1}{\frac{d_2 - d_1}{\lambda_1 (d_1 + d_2) \, \pi} + \frac{d_3 - d_2}{\lambda_2 (d_2 + d_3) \, \pi}} = \alpha d_3 \, \pi (T_4 - T_3) = \dot{q}_{\acute{a}t} \tag{5.18}$$

5.3. ábra. A hőmérséklet-hely függvény méretarányosan ábrázolva.

Egyszerűsítve, és kifejezve a hőmérsékletkülönbségek hányadosát:

$$\underbrace{\frac{T_3 - T_1}{T_4 - T_3}}_{\text{állandó}} = \underbrace{\frac{(d_2 - d_1) \alpha}{\lambda_1 (d_1 + d_2)}}_{C} d_3 + \underbrace{\frac{(d_3 - d_2) \alpha d_3}{\lambda_2 (d_2 + d_3)}}_{C}$$
(5.19)

Vezessük be a T és C állandókat, hogy gyorsabb és átláthatóbb legyen az egyenlet átrendezése:

$$T = Cd_3 + \frac{(d_3 - d_2)\alpha d_3}{\lambda_2 (d_2 + d_3)}$$
 (5.20)

Megszüntetve a törtet d_3 -ra másodfokú egyenletet kapunk:

$$T\lambda_{2}\left(d_{2}+d_{3}\right)=Cd_{3}\lambda_{2}\left(d_{2}+d_{3}\right)+\left(d_{3}-d_{2}\right)\alpha d_{3} \tag{5.21}$$

$$0\,{\bf W} = (C\lambda_2 + \alpha)\,d_3^2 + (C\lambda_2 d_2 - d_2\alpha - T\lambda_2)\,d_3 - T\lambda_2 d_2 \eqno(5.22)$$

Innen a d_3 közelítő értéke:

$$d_{3,1} = 0.4008 \,\mathrm{m}, \qquad \underbrace{\left(d_{3,2} = -0.0668 \,\mathrm{m}\right)}_{\text{a másodfokú egyenletnek megoldása,}} \tag{5.23}$$

A d_3 közelítő megoldással nyert értéke tehát 400,8 mm. A nemlineáris egyenlet közelítő numerikus megoldásától ez 5 %-kal tér el.

K5/4. feladat: Hengeres fal közelítése síkfallal

Név	Szalay István	
Szak		
Félév	2019/2020 II. (tavaszi) félév	

Gyakorlati számítások során szokás a hengeres falon vezetéssel átjutó hőáramot közelítő módon síkfalra vonatkozó összefüggésekkel számolni. Határozza meg egy hengeres fal külső d_2 és belső d_1 átmérőjének hányadosa függvényében, hogy a lineáris hőáramsűrűség számításakor hány %-os hibát vétünk az alábbi közelítő összefüggéseket használva:

$$\dot{q}_{lin} = \frac{\lambda}{\delta} d_K \pi \left(T_1 - T_2 \right), \quad \delta = \frac{d_2 - d_1}{2}, \quad \text{\'es} \quad d_K = \frac{d_1 + d_2}{2}$$
 (5.24)

ahol δ a falvastagság és d_K a közepes átmérő.

5.4. ábra. Hengeres fal kiterítése és közelítése síkfallal.

A hőáramra vonatkozó valós és a közelítő összefüggés:

$$\dot{Q}_{valós} = \frac{2\pi\lambda L}{\ln\frac{d_2}{d_1}} \left(T_1 - T_2\right) \quad \text{\'es} \quad \dot{Q}_{k\ddot{o}zel\acute{t}\acute{o}} = \frac{2\lambda}{d_2 - d_1} \frac{d_1 + d_2}{2} \pi L \left(T_1 - T_2\right) \tag{5.25}$$

A vizsgálatot a $\varphi=\frac{d_2}{d_1}\in[1,3]$ intervallumban, 0,5-es lépésekben végezzük el. A vizsgálat az ε relatív hiba értékének kiszámítását jelenti a φ átmérőhányados különböző értékei mellett. A relatív hiba, behelyettesítve a hőáramokat:

$$\varepsilon = \frac{\dot{Q}_{valós} - \dot{Q}_{k\ddot{o}zel\acute{t}\breve{b}}}{\dot{Q}_{val\acute{o}s}} = 1 - \frac{\dot{Q}_{k\ddot{o}zel\acute{t}\breve{b}}}{\dot{Q}_{val\acute{o}s}} = 1 - \frac{\frac{2\lambda}{d_2 - d_1} \frac{d_1 + d_2}{2} \pi \lambda (T_1 - T_2)}{\frac{2\pi \lambda \lambda}{\ln \frac{d_2}{d_1}} (T_1 - T_2)}$$
(5.26)

Kifejezve d_2 -t φd_1 alakban:

$$\varepsilon = 1 - \frac{d_1 + d_2}{d_2 - d_1} \frac{1}{2} \ln \frac{d_2}{d_1} = 1 - \frac{d_1 + \varphi d_1}{\varphi d_1 - d_1} \frac{1}{2} \ln \varphi = 1 - \frac{1 + \varphi}{\varphi - 1} \frac{1}{2} \ln \varphi \tag{5.27}$$

A relatív hiba értékei a vizsgált intervallumban:

φ	1	1,5	2	2,5	3
$\varepsilon(\varphi)$	$\lim_{\varphi \to 1+} \varepsilon(\varphi) = 0$	0,0134	0,0382	0,0645	0,0897

HS9: Főzőüst gömbfalának hővesztesége

Név:	Drávai Tamás László GHKELE	
Szak:	Mechatronikai mérnök	
Félév:	2019/2020 II. (tavaszi) félév	

Határozzuk meg egy gömb alakú főzőüst falán keresztül előálló hőveszteséget (W). Ha az üst belső átmérője 1,2 m az üst falának és szigetelő rétegének együttes vastagsága 0,1 m. A belső felület hőmérséklete $T_1=140\,^{\circ}\mathrm{C}$, a külső felület hőmérséklete $T_2=140\,^{\circ}\mathrm{C}$, a hővezetési tényezője $\lambda=0,1396\,\frac{\mathrm{W}}{\mathrm{m\,K}}.$

Adatok:

$$D_1=1.2\,\mathrm{m}\quad D_2=1.4\,\mathrm{m}\quad \delta=0.1\,\mathrm{m}\quad \lambda=0.1396\,\frac{\mathrm{W}}{\mathrm{m\,K}}$$

Feladat megoldás:

Alap összefüggés felírása:

$$\dot{Q}_{veszt} = \pi \lambda \Delta T \frac{D_1 \cdot D_2}{\delta} \tag{5.28}$$

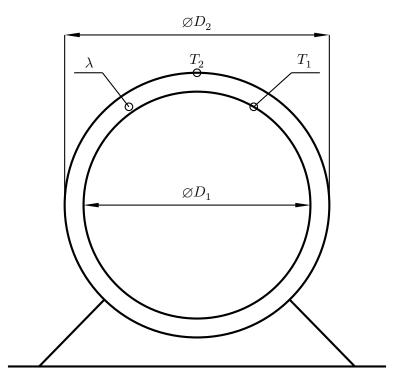
Behelyettesítés a képletbe:

$$\dot{Q}_{veszt} = \pi 0,1396 \frac{W}{m K} 90 K \frac{1,2 m \cdot 1,4 m}{0,1 m}$$
(5.29)

Egyenlet rendezés és számítások elvégzése.

$$\dot{Q}_{veszt} = 663,11 \,\mathrm{W}$$
 (5.30)

A fözőüst falán keresztül fellépő hőveszteség az 663,11 W.

5.5. ábra. Gömb alakú főzőüst

5.6. ábra